

[Kjeld Olesen]

aldemokratiet i fællesskab. VS, SF og Danmarks retsforbund har været modstandere af et forslag om jobtilbud til de langtidsledige, som er ønsket af fagbevægelsen, og som trådte i kraft her den 1. oktober.

Jeg kunne så føje til, men det synes jeg ikke jeg vil trætte med, for det sagde jeg i første omgang, hele holdningen til ØD, hvor jeg nok synes, for at slutte dette af, at hr. Wilhjelm gjorde os en gevaldig stor tjeneste. Hr. Wilhjelm sagde nemlig, at det andet flertal ikke holder, hvis det skal være Thomas Niensens linje. Jeg tror, jeg direkte citerer hr. Wilhjelm her: »ikke holder, hvis det skal være Thomas Niensens linje«. Så vil VS være imod. Jeg bliver nødt til at konstatere, at som formand for LO repræsenterer Thomas Nielsen dansk fagbevægelse, og det vil igen sige, at der kun kan være én logisk konsekvens tilbage i al den snak om det andet flertal. Hvis det skulle have været en realitet, skulle det altså have lagt en linje, der skulle gå imod LO. Hvad det ville medføre af konsekvenser, behøver man ikke at mobilisere megen fantasi for at forestille sig, og jeg takker hr. Wilhjelm. Jeg synes, det er en tilstrækkelig afsløring.

Så skal jeg endelig sige, at med den udmærkede begrundelse, som fiskeriministeren kom med, vil jeg på socialdemokratiets vegne afvise det stillede dagsordensforslag.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Hr. Ellemann-Jensen sagde, at tiden ikke var inde til fikse ideer, og det må man i hvert fald konstatere at regeringen har levet op til. Det er ikke just fikshed, der har præget regeringens gerninger hidtil. Tværtimod har statsministeren selv erkendt, at en af hans ministre oven i købet bærer sig kluntet ad. Jeg må altså sige, at regeringen fuldt ud lever op til hr. Ellemann-Jensens udtalelser.

Hr. Erhard Jakobsen sagde, at hvis hr. Svend Andersen (Rosk. a.) læste lige så meget, som han talte, ville han vide, at CD havde en økonomisk politik. Nu skal jeg ikke udtale mig om, hvorvidt hr. Erhard Jakobsen læser lige så meget, som han taler. Det kender jeg ikke noget til, men hvis det er tilfældet, må det være ret meget. Det eneste, vi i dag fik oplyst, var, at han hørte radio i ca. 15 timer om dagen, til tider i hvert fald. Men bagefter sagde hr. Erhard Jakobsen jo, hvad

den økonomiske politik gik ud på, den politik, som man havde besluttet på et sommergruppemøde på Rømø sidste sommer. Jeg kan forstå efter det, hr. Erhard Jakobsen sagde om denne økonomiske politik, at jeg ikke er gået glip af noget, for der var ikke nogen økonomisk politik overhovedet.

Det, hr. Erhard Jakobsen forstår ved en økonomisk politik, er for det første, at der skal indføres et stabilt politisk klima. Det er vel ikke rigtig et økonomisk handlingsprogramforslag. For det andet kan CD åbenbart ikke klare både arbejdsløsheden og betalingsbalancen på én gang. Det er heller ikke et forslag, det er bare en konstatering af egne utilstrækkelige evner. For det tredje er der noget med, at CD ønsker, at lønmodtagernes stilling skal betrygges, og arbejdsgiverne skal ikke miste retten til at lede og fordele arbejdet. Hvordan ønsker man lønmodtagernes stilling betrygget? Er det på en måde, som gør, at danske varer bliver billigere? Er det på en måde, der i det hele taget gavner beskæftigelsen og betalingsbalancen? Det har vi ikke fået noget at vide om.

Og så forstår jeg, at CDs fjerde løsning på vore økonomiske problemer er, at moms er bedre end punktafgifter. Hvorvidt man skal have højere moms og mindre punktafgifter, og hvordan det overhovedet skal kunne bedre beskæftigelsen og betalingsbalancen, hørte vi ikke noget om.

Og så var endelig det femte forslag til løsning af landets problemer, at vi alle sammen skulle dele arbejdet. Hvordan det skulle foregå, fik vi som bekendt heller ikke noget at vide om.

Jeg må altså konstatere, at jeg fuldt berettiget i formiddags gjorde lidt grin med CDs økonomiske politik. Jeg forstod også på hr. Erhard Jakobsen, at CD ikke var bange for at blive gjort til grin, og det forstår jeg godt at man er nødt til ikke at være, når man fremlægger en sådan økonomisk politik og oven i købet praler af den bagefter.

Finansministeren sagde, at nogle havde kaldt regeringen en nedskæringsregering. For at der ikke skal være nogen misforståelse, vil jeg sige, at det er ikke fremskridtspartiet, der har kaldt den en nedskæringsregering. Vi kalder den en letsindig ødselhedsregering, og finansministeren nævnte selv en række eksempler på sin ødselhed.